

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΙΑΡΤΗΣ Β. ΚΑΛΑΤΖΑΚΙΣ

Αριθ. Τηλ. 77

Διευθυντής ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΙΣ

ΕΤΟΣ 29

1941 ΟΣ ΕΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΑΒΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

* Αρθρον τοῦ κ. ΝΙΚ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙ

νας ακόμη χρόνος κύ-
στὸν Καία τῶν και-
“Ενας γρόνος ποὺ ση-
ι γιά τὴ φωκὴ καὶ πε-
σμὲνη ἡσθὶ τοῦ ἀνδρώ-
νεν σημάνει διὼς τί-
ζγὰ τὴν ιστορία τῶν
τῶν, τίποτε γιὰ τὴν Αἰ-
τησα. Ο χρόνος ποὺ πέ-
στάθη εἰχάριστος
ξεῖ Εὐρωπαῖς Δημο-
τεῖς καλὸς καὶ ἄρθρονος
τῆς Δικτατορίας στὴν
οπῆ. Κράτη εἰσηγικά
τίνηχη, δποτε τὸ Βελγί-
ο Όλλανδι, ή Δανία, ή
Βρετανία, οὐεδουλώθησον,
ο ή Γαλλία θέστειλε
Σημεῖος καὶ ἐπετεινά-
γονος μέσον αὐτὸς ὁ κό-
σμος ποὺ ως ψένει τὴν
φοβῶνταν διὶς καὶ ή Ἀγ-
γλία, θάλασσαν διὸς τὴν
σηδὸν διὸς πιστεύει δ-
τι «αἴλαξαν» τὰ πρόγνωστι
καὶ τῆς ἔκβασιος τοῦ πολέ-
μου. Τοῦ 1940 λοιπὸν, η-
ταν μὰ πικρία γιὰ τὴν χειμα-
ζορέη Εὐρώπη, εἰς αἷς δια-
δικός χαρὸς Κρατῶν καὶ συ-
στημάτων, τελιώνει, ἐν τού-
τοις, οἰσ.δδοξα κι' ἐλπιδοφό-
ρα. Αλγο πρὶν, ἀκόμη παρα-
χωγή τὴν θέσιν του, σιδὸν
καινούριο χρόνο, σπουδαῖα
καὶ εὐτυχισμένα Γεγονότα,
καταστάνουν εὐκολότερο
τὸ ἀγαθοποιὸν ἔγο τοῦ
1941. Η Ελλάδα μπήκε
στὸν πόλεμο, ἀπὸ μὰ δικα-
τικήτη πενθυμὴ τοῦ Πα-
λικοῦ Φιλοισμοῦ νὰ κοσμο-
κρατήῃ, δποτε, σιὰ παληὰ
χρονία ή Μεγάλη Αύτοις
τοῦτα τῶν Καισάρων καὶ
στὴν Αίγυπτο, δ Στρατηγὸς
Γουστίβελ, ἀπόθυτος τὸν ἔ-
θρο, στὴ Αυθική ἔνημο. Οἱ
Ἐλληνικὲς Νίκες, στὴ γλο-
σμένη Ἀλβανία, δὲν ξενάθω-
σαν μόνο τὸν πόλεμον
αὐτὸς τούς. Ηγέτες τῆς
Βίας, πρὸς μὲν Ει-
ρήνην ἀνθρωπιστική,
δικροκή καὶ δίκαιη.

‘Αγγλία. Η Γερμανία δὲ νο-
μίζει διὶς τὸ τέλος τοῦ πολέ-
μου εἶναι κοντά, οὐτε διὶς ή
‘Αγγλία μπορεῖ εὔκολα νὰ
νικηθῇ. Η Ελλάδα, παῖξει
τὸν σπουδαῖον ιστορικὸν ρό-
λο της,—διὶς πλὰ τὸν στενὸν
ἔθνικό, ἀλλὰ τὸν γενικότε-
ρα ἀνθρώπινον.

**Καὶ ἐπάνω ἐπάνω ὅλα, ξυπνάεις ή
Συνείδησις τῶν λα-
ῶν.**

η ἀνάγκη μητῆς Εἰρήνης

δικαιῆς καὶ ἀνθρώπινης, ἔ-
ξεγέρει καὶ συνεννόνετες
λειτουργες ή τὶς φιλελεύθερες
καθοδίς διὸς τὸν Κόσμον,
ἐν φ. ή ΠΕΙΝΑ κοι ή αὖτας
καὶ τὸν θυρασμοῖν, θά δια-
λέουν σίγουρα καὶ γενο-
ρριεροῖσως ἀπὸ δοσο κανεῖς
εἰς ποτὶ τὴν ίδιαν στιγμὴν
εἰς κάποια φιλόδεσιν δρῆ
εἰπίζει, τὰ λατιναὶ καὶ ἀ-
νικανοποίητα τῶν πολέμων
δικαιῶνται, τελιώνει, ἐν τού-
τοις, οἰσ.δδοξα κι' ἐλπιδοφό-
ρα. Αλγο πρὶν, ἀκόμη παρα-
χωγή τὴν θέσιν του, σιδὸν
καινούριο χρόνο, σπουδαῖα
καὶ εὐτυχισμένα Γεγονότα,
καταστάνουν εὐκολότερο
τὸ ἀγαθοποιὸν ἔγο τοῦ
1941. Η Ελλάδα μπήκε
στὸν πόλεμο, ἀπὸ μὰ δικα-
τικήτη πενθυμὴ τοῦ Πα-
λικοῦ Φιλοισμοῦ νὰ κοσμο-
κρατήῃ, δποτε, σιὰ παληὰ
χρονία ή Μεγάλη Αύτοις
τοῦτα τῶν Καισάρων καὶ
στὴν Αίγυπτο, δ Στρατηγὸς
Γουστίβελ, ἀπόθυτος τὸν ἔ-
θρο, στὴ Αυθική ἔνημο. Οἱ
Ἐλληνικὲς Νίκες, στὴ γλο-
σμένη Ἀλβανία, δὲν ξενάθω-
σαν μόνο τὸν πόλεμον
αὐτὸς τούς. Ηγέτες τῆς
Βίας, πρὸς μὲν Ει-
ρήνην ἀνθρωπιστική,
δικροκή καὶ δίκαιη.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΤΗΣ ΚΑΠΕΤΑΝΟΠΟΥΛΑΣ

ΧΡΟΝΙΑΡΑ ΜΕΡΑ! Πολεμᾶ θεμαραρματωμένος
στὰ γλόνια, στὴ δύρια βουνό! Σιῆς νύχιας τὰ σκοτάδια
καὶ στὶς βαψίες τὶς παγωνιές.
Ζητᾶ μὲ τὸ τουφέκι του, ζητᾶ κοὶ μὲ τὸ οίκα
νὰ μέ κερδίσῃ δ φτωχόδι.

Πῶς μέ πληγόνει δ γιωρισμός?
Πόσο πονεῖ ή καρδιά μου! Κι' δρως ἔγω τοῦ τῶχω πῆ!
“Ομως ἔγω τὸν ἔστειλα νὰ κυνηγά τὸ χάρο!
Μό..είχα...νοῦ; Είχα καρδιά; Αὐτὸν ποὺ ἀγαποῦσα
νά σιείσω ποῦ; στὸ θάνατο; Κι' ἀν τίποτα μοῦ πάθει;
Δέν θά μὲ δέντει δ καῦμός ποῦ εἰμὶ ἔγω ή αἴτιο;
Μά..πάλι! Νὰ τοῦ χάριζα τὴν μαύρη τὴν καρδιά μου
καὶ τιτσι νά τὸν έπανα, ἔγω, τοῦ Καπετανίου
ἡ κόρη ή περήφανη γωγῆς νά καμαρώσω
εἰς τὸ κοφή του τ' ἀματα νὰ δῶ πῶς τοῦ πηγαλύνουν;
Κι' ἀν τὸν σήκωνα περήφανα, ως τῶρα τὸ κεφάλι
γιὰ τὴ γενητὰ μου, σύνιψο φάνταστα
πού δὲν μποροῦσε ντο μιλή σὰν τ' ἀλλα παλληκάνια
γιὰ τ' αἴματά του. Άλλοι μονο!..ποτὲ θάταν ή ζωὴ μου;

“Οχι!..Δὲν ησαν δυνατό. Τάρα γαροπαλεύει...
Μὰ ἀν γυρίσει Νικητῆς καὶ Λδεξες φορτωθείος,
θά ω φηλά τὴν κεφαλὴ κοντά στὸν ἀντειωμένο!..
Βοήθησε τὸν Παναγιό! Τὸ βίλια ποὺ τοῦ σίγκουν
κάνει τα Μεγαλόχαρο, ν' ὀλλάξουν τὸ δρόμο
καὶ φέρει μου τὸν Νικητή γεφό καὶ τιμημένο!
Παρθένα Μεταλόχαρο! Εἰς τὴ δική σου σκέπη
φύλαξε τὸ λιθεντή μου! Σῆς σφαῖρας τὸ τιμαγοῦνδι
διταν δομά περήφανος κι' ἀνάμεσο στὶς φλόγες
μὲ τὸ σπαθὶ του δλόγυμνον, ἀτιλωσε τὰ φιερὰ σου
νὰ μὴν πειράξουν τὸν ἀντειωμένο!
Κάμε Παρθένα μου καὶ λή, τὰ δομοφό του νειάτα
νὰ μὴν μαράνη ασπλαγχνα στὸν πόλεμο δ χάρος.
“Αξιωσε με Παναγιά νὰ ίδω τὸ πυλληκάρι
πού μούδει πάθοι τὴν καρδιά, καὶ πάλι στὸ χωριό μας.
Εἰς τὴ δική μου τὴ γενητὰ τὴ χιλιοδεξασμένη
αὶ ἔθη δαφνοστόλιστος. Πανκοτεινό στολίδι
αὶ ἔχει τὴν παλληκαριά! Τὴ δόξα Παναγιά μου.

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΝΕΡΑΛΗΣ

· Απὸ τὴν πολεμικὴ ζωὴ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Πρὸ δημερῶν ἀπὸ κάποιο
σπίτι ἀντήχυσεν ήχοι γραμ-
μοφόνου καὶ τὰ γέλοιαστῆς
εὐθύμου παρέας. Πολλοὶ δι-
ερχόμενοι ἔξεφραζον τὴν δι-
γανάκτησίν των.

Τί δισυνεδητοι! Πολλαὶ δι-
ναισθησία καὶ τὰ παρό-
μοια.

· Αλλ' είχαν δραγες δίκαιοι
ον νὰ διαγνάκτων καὶ νὰ
δρυγίζονται κατὰ τῶν νέων
έκεινων, ποὺ μὲν μόνον
παράπτωμα ήτο διὶς ἀπεφά-
σισταν νὰ διασκεδάσουν δι-
λίγον τὰς ήμέρας αὐτάς,
χωρὶς νά σκεφθοῦν ἀλλους,
οἱ δοποὶ τὴν ίδιαν στιγμὴν
εἰς κάποια φιλόδεσιν δρῆ

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-
κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-

κήν Εύρωπην.

Εἰς τὰς ήμέρας τὴν παρόμοια

εἰπίζειν τὸν μέσην καὶ δυτι-